

mennyiséget, amelyet a növények a különböző helyeken a talajból feloldtak és testük építésére felhasználtak. E nélkül az évi visszapótlás nélkül a hegységeket borító viruló erdők és virágoktól ékes havasi legelők rövid idő alatt pusztá kopár kősvatagokká válnának, melyeken csak mohok és moszatok tengődnének. Ennek a törvénynek felderítése új bizonyítékul szolgál arra nézve, hogy a természetben nincsen semmi ok nélkül, mindennek megvan a maga célja és fontos rendeltetése.

(Folyt. köv.)

Vagyonváltság — forgalmi adó.

„Az ingatlanok, a felszerelési tárgyak, az áruraktárak, az ipari üzemek és egyéb jószágok vagyonváltságáról“ szóló 1921. évi XLV. t.-cz. a folyó évi szeptember hó 7-én életbe lépett.

Ennek a törvénynek az erdőbirtok vagyonváltságára vonatkozó rendelkezései a nemzetgyűlés elé beterjesztett törvénytervezet rendelkezéseitől, amelyeket az Erdészeti Lapok legutóbbi számában ismertettünk, következőkben térnek el:

1. A 37. §-ba még a következő rendelkezés vétetett fel: „E szakasz rendelkezése szempontjából nem tekintetnek erdőterületnek (erdőbirtoknak) az olyan gazdasági fásítások (ákáczosok, fűzesek stb.), melyeknek területe együtt 50 kat. holdat meg nem halad; ezek után a vagyonváltságot az első fejezet rendelkezése szerint kell fizetni.“

2. A vagyonváltság alól kivették a törvényhatóságok, a községek erdei és ezért a 38. § 1. pontjába az „állam“ szó után a „törvényhatóságok, a községek (r. t. városok)“ szavak vétettek fel.

3. A 77. § a következő rendelkezéssel egészítettett ki: „A vagyonváltság kivetése idejében a még egy éven aluli állatot az állatállomány számbavételénél figyelmen kívül kell hagyni.“

4. 92. § alatt a következő új rendelkezés vétetett fel: „A 76. §-ban foglalt váltságmentesség kiterjed a törvényhatóságok és a községek (r. t. városok) házilag kezelt saját gazdaságának erdő- és szőlőbirtokának felszerelésére is.“

Ezzel a földbirtok s ennek keretében az erdő vagyonváltsá-

gának kérdése bizonyos nyugvópontra jutott. A többi már most a helyes végrehajtástól függ. Ebben a tekintetben érdeklődéssel tekinthetünk a végrehajtási utasítás és nevezetesen az abban megállapítandó minimális tőárak elé.

Az erdőbirtokosok vallomásaikban — ha a kitöltendő vallomási ivatek mást nem kívánnak — az 1919. évi vagyoadó kivételének alapjául vett erdőértéket vallhatják be, vagy ha azt meg nem felelőnek tartják, vallomásuk céljából szakértőkkel ujra értékeltetik erdejüket azon egyszerű eljárás alapján, amely a vagyoadótörvényre vonatkozó utasításban van lefektetve és néhány példával az Erdészeti Lapok 1917. évi III. és IV. füzetében illusztrálva volt.

Hivatott szakértők meghallgatása — ha nincs saját erdő-tiszt — mindenesetre ajánlatos. Szükség esetén a törvényben biztosított felelbiteli lehetőségeket igénybe kell venni.

Azonban nemcsak a vagyonváltság nehezedik mint új teher az erdőgazdaságra, hanem az 1921. évi XXXIX. t.-cikkkel teremtett *általános forgalmi adó* is, amely általában a bruttó-bevételek 1½ százalékában állapított meg. Az őstermelési ágak közül ez éppen csak az erdőgazdaságot sújtja (ide értve a mellékhaszonvételeket is, a vadászat és halászat kivételével), azzal az indoklással, hogy a mezőgazdaságot és állattenyésztést az őrlési adó, a cukorrépaforgalmi adó és állatforgalmi adó terheli, tehát méltányos, hogy az ezek által nem érintett erdőgazdaság az általános forgalmi adó alól ne mentesíttessék.

Az adó készpénzben vagy bélyegekben róható le. A Budapesti Közlöny augusztus 31-iki számában közölt terjedelmes végrehajtási utasítás részletesebb ismertetését a rendelkezésünkre álló tér nem engedi meg, de ajánljuk annak beható tanulmányozását az érdekelt erdőbirtokosoknak.

